

Știința tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XV, seria II-a, nr. 3238

4 PAGINI — 20 BANI

Duminică 11 octombrie 1959

Citiți

pag. 2-a:

Din
duminică
în duminică

Ziua petrolistului

Sărbătorim astăzi „Ziua petrolistului”, ziua unuia din deosebitele de frunte ale clasei noastre muncitoare — cei care prin munca lor plină de abnegație scot din adâncurile pământului „aurul negru” atât de necesar dezvoltării economiei noastre naționale, ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc.

Ing. N. Ionescu
adjunct al ministrului Industriei
Petrolului și Chimiei

Ca în fiecare an de ziua lor, petroliștii fac bilanțul realizărilor obținute, își iau noi angajamente în direcția îmbunătățirii continue a activității lor, pentru descoperirea și folosirea cât mai deplină a rezervelor existente, pentru îndeplinirea cu cinste a sarcinilor trasate de partid.

Anul acesta sărbătorim „Ziua petrolistului” în condițiile avântului general al întregului popor pentru traducerea în viață a sarcinilor trasate de plenarele C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958 și din 13—14 iulie a.c. Pătrunși de patriotism fierbinte și de dragoste nefermă pentru partid, petroliștii își intensifică eforturile lor în muncă, conștienți de însemnătatea pe care o are industria noastră petroliferă în dezvoltarea economiei și ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Industria noastră petroliferă în impetuoașă dezvoltare constituie o mândrie a întregului popor muncitor. În anii regimului democrat-popular, petrolul — această mare bogăție a țării —

devenit bun al oamenilor muncii, iar industria petroliferă s-a dezvoltat necontenit. Au fost alocate fonduri importante pentru lărgirea și modernizarea tuturor sectoarelor industriei petrolifere. Pe harta patriei au apărut noi regiuni petrolifere în Oltenia, Muntenia, Moldova. A fost creată și dezvoltată o industrie proprie de utilaj petrolifer care înzestărașchele și rafinăriile noastre cu cel mai modern utilaj și ale cărei produse sunt apreciate chiar și în țări cu veche tradiție petrolifere. Au fost construite noi rafinării și au fost modernizate cele existente; astăzi întreaga cantitate de țel extrasă e prelucrată în rafinăriile din țară. O atenție mare și neslăbită se manifestă pentru asigurarea celor mai bune condiții de creștere a calificării profesionale a petroliștilor, pentru asigurarea cadrelor numeroase necesare industriei petrolifere în puternic avânt. Pentru a forma o generație de tineri petroliști de nădejde, capabili să înlocuiască schimbul celor în vîrstă, partidul a dat și dă o atenție deosebită calificării tineretului în meseria de petrolist. Pentru ei s-au organizat numeroase școli

de calificare, cursuri de perfecționare etc.

Ca rezultat al dezvoltării industriei petrolifere și al înzestrării ei cu tehnica modernă, al asigurării unor condiții tot mai bune de muncă pentru petroliști, al creșterii unui mare număr de cadre talentate, bine pregătite, precum și datorită avântului cu care petroliștii au desfășurat introducerea socialiste, producția industriei noastre petrolifere a crescut mereu. Este grăitor faptul că producția de țel a ajuns la sfîrșitul anului trecut la peste 11.300.000 tone față de 4.150.000 tone cit era în 1948.

Mindria petroliștilor pentru marile succese dobîndite, sub conducerea partidului, în dezvoltarea industriei petrolifere se împletește cu bucuria și imensa satisfacție de a vedea cum zi de zi condițiile lor de viață devin mereu mai bune. Petroliștii se bucură din plin de roadele muncii lor spornice, ei simt în permanență grija ce le-o poartă partidul și guvernul. Pentru construirea de locuințe destinate petroliștilor, pentru ocrotirea sănătății lor pentru asigurarea protecției muncii în șchele și rafinării, pentru a da puțina petroliștilor să desfășoare o viață culturală cât mai bogată, statul nostru democrat-popular cheltuiește mari sume de bani. În ultimii ani petroliștii au primit în folosință peste 2.700 de apartamente noi. Au fost construite cămine cu peste 28.000 locuri pentru muncitorii nefamiliaști; aproape 1.000 de petroliști și-au construit locuințele noi cu ajutorul creditelor acordate de stat. S-au ridicat numeroase cluburi și săli de spectacole, biblioteci, creșe, dispensare, spitale, sanatorii de noapte etc. Toate acestea împreună cu rețelele măsurii luate de plenara C.C. al P.M.R. din iulie a.c. duc la creșterea continuă a nivelului de trai al petroliștilor. Actualmente cîștigul mediu al muncitorilor din in-

(Continuare în pag. 3-a)

Mersul lucrărilor agricole

În majoritatea regiunilor țării, în această săptămînă, lucrările agricole de toamnă au continuat mai intens decît în perioada precedentă. Astfel, potrivit informațiilor primite pînă la 8 octombrie de Ministerul Agriculturii și Silviculturii, recoltarea florii soarelui s-a terminat, a cartofilor se apropie de sfîrșit, culesul porumbului a fost executat pe 71 la sută din suprafața cultivată, iar secla de zahăr a fost strînsă în proporție de peste 50 la sută. De asemenea orezul a fost recoltat de pe 41 la sută din suprafața cultivată.

De pe suprafețe însemnate a mai rămas de strîns recolta de porumb și de seclă de zahăr. În unele regiuni, printre care Pitești, Oradea, Craiova, Suceava și București, în care de la începutul campaniei eliberarea terenurilor pentru însămînțările de toamnă a constituit o preocupare permanentă a comitetelor executive ale sfaturilor populare și conducătorilor unităților agricole socialiste, culesul porumbului se apropie de sfîrșit. Această lucrare a fost mult grăbită în ultima săptămînă în regiunile Timișoara, Baia Mare și Ploiești, dar este încă mult întîrziată în regiunile Galați și Constanța.

În această perioadă, lucrările de pregătire a terenurilor pentru însămînțările de toamnă au fost

făcute pe suprafețe mai mari decît în săptămîna precedentă, realizîndu-se în total pînă acum 2.160.000 ha, ceea ce reprezintă 63 la sută din suprafața ce va fi însămînțată în toamna aceasta. Cu toate acestea, suprafața arată pentru însămînțări este necesară punătoare față de mijloacele mecanizate și atelele existente, mai ales în regiunile Craiova, Oradea, Ploiești, Pitești, precum și în gospodăriile agricole de stat din regiunile Timișoara, Cluj și Oradea.

La însămînțările de toamnă rezultate mai bune au obținut regiunile Constanța, Galați și București.

Rezultatele mai bune obținute în săptămîna aceasta au dovedit că printre o mai bună organizare și mobilizarea tuturor forțelor pentru însămînțările de toamnă poate fi mult intensificat pentru ce aceste lucrări să fie terminate la vreme și executate în bune condiții agricole. Săptămîna viitoare este hotărîtoare în realizarea însămînțărilor de toamnă în perioada optimă. De aceea, în continuare, este necesar să se lucreze intens, cu toate forțele pentru recuperarea întîrzierii recoltării porumbului și eliberării terenurilor de seceri, a arăturilor și a însămînțărilor de toamnă.

(Agerpres)

Cu angajamentul îndeplinit

Colectivul Fabricii „Țesătura” din Iași a raportat îndeplinirea și depășirea angajamentelor luate în cîștina zilei de 7 Noiembrie. De la începutul anului și pînă acum, țesătura de aici au dat peste plan aproape 71.000 kg. fire de bumbac, adică cu aproximativ 3.300 kg mai mult decît prevedea angajamentul luat în cîștina celei de-a 42-a

aniversări a Marii Revoluții din Octombrie. De asemenea ei au depășit angajamentul cu 26.000 mp. țesături, din peste plan pînă acum 426.000 mp. de țesături. Sporirea producției de fire și țesături a fost realizată cu cheltuieli mai mici decît cele prevăzute.

(Agerpres)

Greta Ziucă, laborantă la Rafinaria nr. 3 și Magda Apostolache, elevă în clasa a XI-a a Liceului „A. Toma” frecventează cursurile de pian organizate de Școala populară de artă din orașul Ploiești.

Foto: P. PAVEL

Tinara Duță Maria, șefa brigăzii nr. 5 din sectorul II al Fabricii de confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej” din București, explică tovarășelor din brigada cum se poate obține o mai bună calitate la executarea țigheului

Importante economii prin reducerea prețului de cost

Muncitorii de la cele două furnale automatizate construite în anii puterii populare la Hunedoara, ca și ceilalți siderurgiști de la marele combinat hunedorean au cîștigat o experiență valoroasă care îi ajută acum să folosească mai bine capacitatea agregatelor elaborînd astfel metal mai mult și mai ieftin. Zilele trecute la noile furnale s-a elaborat cea de-a 20.000-a tonă de fontă dată peste plan de la începutul anului. Totodată în primele 9 luni din acest an furnaliștii care deservesc aceste agregate au realizat prin reducerea prețului de cost economii în valoare de 12.300.000 lei.

Prin realizările din ultimul timp furnaliștii din Hunedoara au dovedit că se pot obține indicii tot mai înalți de utilizare a furnalelor, precum și consumuri specifice mai reduse.

(Agerpres)

Inaltul umanism al filmului sovietic

Ion Popescu-Gopo
artist emerit

A început tradiționalul Festival al filmului sovietic, atât de așteptat de oamenii muncii din patria noastră. Publicul nostru spectator care îndrăgește filmul sovietic pentru mesajul său de înalt umanism, pentru deosebitele sale calități artistice, sărbătorește creația cinematografică a Marii Țări a Socialismului în Lumea prietenilor romino-sovietici făcînd din Festival un nou prilej de manifestare a dragostei și atașamentului față de poporul sovietic, față de arta lui, purtătoare a ideilor înaripate ale păcii și socialismului. Despre dragostea oamenilor muncii din țara noastră ca și a tuturor popoarelor față de filmul sovietic m-am

putut convinge o dată în plus cînd am fost — de curînd — în mijlocul marilor maeștri ai filmului, la Festivalul Mondial al Filmului care a avut loc la Moscova. Am primit de-a lungul zecilor de ani de metri de peliculă care s-au desfășurat în fața unui public din 48 de țări ce aplauda la sărbătorirea artei cinematografice, arta pentru pace, pentru prietenie între popoare. În fruntea filmelor prezentate au fost filmele sovietice.

De ce s-au bucurat de atîta succes filmele sovietice? Un mînurat răspuns la această întrebare a dat chiar N. S. Hrușciov la întîlnirea cu cineastii americani la Studioul „20-th Century-Fox” în S.U.A. cînd a arătat că cinematograful care și întregă artă sovietică realizează succese văduoționare în toate țările în care oamenii sînt cu adevărat liberi, în care nu există exploatarea omului de către om, în care conștiința faptului că este liber și lucrează pentru binele colectivului socialist, dă oamenilor de artă o mare putere creatoare. N. S. Hrușciov a dat atunci

și un exemplu de operă de artă deosebit de valoroasă, spunînd că filmul realizat după creația remarcabilului scriitor sovietic M. A. Solohov, „Soarta unui om” este o capodoperă a cinematografiei. Nimic nu-l adevărat. Am văzut și eu la Festivalul de la Moscova acest film care a fost premiat și care e prezentat și acum la Festivalul filmului sovietic de la noi.

„Soarta unui om” este povestea simplă a omului sovietic Sokolov. Filmul povestește în imagini pline de poezie viața lui fericită de dinainte de război, apoi războiul cu grozăviile lui, suferințele prin care trece, înțotăcerea acasă. Casa lui a devenit o groapă săpată de bombe. Nimic nu-l învinge însă pe Sokolov care își păstrează curajul și puterea să de muncă chiar cînd află de moartea fiului său scump. Sokolov a rămas singur dar în

curînd se va ocupa de educația noului copil orfan cu care va construi noua sa viață. Filmul transmite astfel un mesaj de profundă încredere în viață, de adevărată încredere în conștiința de atașament față de cauza păcii. Acest film a emoționat profund, sala a aplaudat îndelung pe realizator. Bondarcuk, actor și regizor al filmului, a realizat pe deplin un film uman, un film folositor societății, un film care lăudă pe om, îi stimulează călățiile, îi dă încredere în viață. Cum să nu fie îndrăgiiți o asemenea artă de masele largi ale oamenilor muncii?

Cîci cinematograful, ca și corresponsul esteptărilor oamenilor muncii, trebuie să fie sincer, curat, scrieră caldă a omului către oameni, un prieten al marilor idei de transformare a societății, de pace. În lumea capi-

(Continuare în pag. 3-a)

Deschiderea festivă a Săptămîinii filmului sovietic

Simbătă seara, în sala Patria, a avut loc deschiderea festivă a Săptămîinii filmului sovietic, organizată cu prilejul Lunii prieteniei romino-sovietice.

La festivitate au participat Constanta Crăciun, adjunct al ministrului învățămîntului și Culturii, Vasile Dumitrescu, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, Marin Florea Ionescu și Octav Livezeanu, vicepreședinți ai A.R.L.U.S.-ului, oameni de artă și cultură, ziaristi romîni și străini, un numeros public.

Au fost de față V. F. Nikolae, însărcinatul cu afaceri adinerim al Uniunii Sovietice la București, alți membri ai ambasadei U.R.S.S., precum și cunoscuta artistă sovietică Marina Ladina, artistă a poporului, și se-

naristul M. L. Jejenko, oaspeți ai țării noastre.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de Marin Stancu, director general adjunct al Cinematografiei „București”.

La festivitate au participat Constanta Crăciun, adjunct al ministrului învățămîntului și Culturii, Vasile Dumitrescu, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, Marin Florea Ionescu și Octav Livezeanu, vicepreședinți ai A.R.L.U.S.-ului, oameni de artă și cultură, ziaristi romîni și străini, un numeros public.

Au fost de față V. F. Nikolae, însărcinatul cu afaceri adinerim al Uniunii Sovietice la București, alți membri ai ambasadei U.R.S.S., precum și cunoscuta artistă sovietică Marina Ladina, artistă a poporului, și se-

(Agerpres)

Succese ale constructorilor hidrocentralei de la Bicaz

Constructorii tunelului de aducțiune al hidrocentralei „V. I. Lenin” de la Bicaz grăbesc ritmul lucrărilor în vederea terminării noi devreme a acestui obiectiv important al hidrocentralei. La intrarea în tunel a început montajul echipamentului mecanic de la priza de apă, grătarele și mașina automată de curățare a acestora, stocul planșă pentru închiderea apei. În sectorul tunel-iesire se montează vanele fluturate care vor închide trecerea apei din tunel spre cele două conducte forțate.

O întrecere entuziastă se desfășoară între echipele de betaoniști din sectoarele tunel-întrare

și ieșire, care execută cămășua interioră a tunelului. Organizîndu-și mai bine munca, constructorii de la tunel-iesire au obținut luna trecută cea mai ridicată productivitate realizată acum în acest sector și, tot pentru prima oară, inițiativa în întrecere. Ei au betonat în această lună 162 m liniari de tunel față de 128 m liniari cit prevedea angajamentul. Experiența acumulată la lucrările anterioare de betaoniști din brigada lui Tudor Moraru, de mecanicii din schimbul condus de Teodor Pașcu, de electricianul Gheorghe Zlei a fost hotărîtoare în obținerea acestui succes.

(Continuare în pag. 3-a)

Cine are carte...

Petru Vintilă

La sectorul zootehnic al Gospodăriei de Stat Rătești. Foto: P. POPESCU

În anii regimului de democrație populară s-a petrecut și se desăvîrșește un miracol pe care ne-am obișnuit să-l numim revoluția culturală.

În revoluția asta n-a curs nici măcar un strop de sînge, dar și-a dat duhul un ciclop de întunecimi și tristeți înfricoșătoare care se cheamă neștiința de carte. De la geometria primitivă a răbojului (care mi se pare a fi cea mai veche încercare artistică de sculptură în lemn), chiar și păcurarii de pe Toroainga au trecut la cifrele zise arabe, scunele, adunate, împărțite și înmulțite după stîutele reguli aritmetice. Societățile gospodăriilor colective folosesc simple și ingenioase mașini de calculat cu bile de lemn iar măsurile vechi de pe vremea metodelor de socotaleș moșieresc ca meriuel, ocua, falcea și sfertul de pogan au fost înlocuite cu metrologia modernă: hectolitrul, tona, hectarul și metru cub. Vechiul administrator de moșie avea o aritmetică cu stiloul și cu mașina era o metodă infailibilă de exerocherie liniștită și sigură pentru a dovedi că întregul avea, după împrejurări cîinci ori chiar șase sterturi și din care numai unul revenea lui Ion.

Acum, țărani premează în cele șase luni ale anului de ploii și ninsori un curs ce se cheamă agrotehnic. Anual cite o „unătăte de milion de țărani învățate despre iarovizare și parazițezi,

despre îngreșămintele minerale și irigații, elevii acestia neobișnuiți punînd răspund în practică învățătura proaspăt dobîndită. Și vezi uimici, că vocabularul alcătuit odinioară din „sărîmîna, boicrului” ori „îmi mor copii de foame” a fost schimbat cu expresiile de agromonie „asolament”, „hantru”, „porumb hibrid” și „polenizare artificială”. Pe lângă gospodăriile colective sînt zeci și sute de instituții didactice inovatoare și îndrăznețe ce se numesc „case laborator”, înzestrate cu microscopie, erubete, planșe intuitive, mici expoziții micriuniste și terenuri experimentale, ele avînd menirea de a obșnui intr-atît pe țărani cu agrotehnică, încît ea să devină metoda lui cotidiană de lucru, ca într-o uzină tehnică modernă.

La Pitești, în raionul Coșdăești, am văzut încă în urmă de cîțiva ani pe parcela unei astfel de case laborator o încercare remarcabilă de acimatizare a hum-bacului, la vreo sută de kilometri de linia nordică maximă în care se știa că planta aceasta sensibilă poate trăi și înflori.

Anul trecut, ducîndu-mă să-l caut la el acasă pe președintele colectivei „Maxim Gorki” de lângă Slobozia, a trebuit să mă lu-tore la București aflînd că la doi pași de „Casa Științei” el sta la o geonă agricolă făcîndu-și

anume pentru președinții de gospodării colective. Altă dată cînd întrebai vreun țărani unde-a copiii lui, îi răspundea invariabil, ca despre un destin de neînțelut: unul e la oi, altul e slugă la cultare... Andrei Apolzan, care și astăzi e „la oi”, nu mai e un cioban oarecare, ci un zootehnician adevărat. Are griji de vreo șaisprezece mii de oi, le hrănește pe pășuni în conveier verde și le crește ca într-un institut de cercetări zootehnice. Apolzan așa a călătorit pînă în Kazahstanul sovietic ca să învețe ce e nou în știința dificilă și complicată a zootehniei. Dacă vrei să-i vedeți saivanele, ce pe niște munte din Balta Borevi, la Pietrieni. Acolo este practica și originala sa universitate.

În sfîrșit, deosebiră nu e numai de vocabular, ci tenace, revoluția culturală a operat în adîncimi. Astă iarnă am văzut la Ploșca pe responsabilul cultului roșu al gospodăriei în elipa cînd aducea de la biblioteca sătească două desăgi pline cu cărți: Lenin, Șolohov, Preda, Polevoi, Stancu. În zece minute n-a mai rămas cu nici o carte. Tot astă iarnă am văzut la Poiana Mare, la emisiunea radiofonică pentru sate, zeci de tineri strînsi hule în jurul aparatului de radin, cu caiete și creioane, însemnîndu-și

temele concursului „Cine știe cîștigă”. Pe aceiași tineri colectivști i-am văzut în primăvară, pe zlotăi, plantînd, sub îndrumarea specialiștilor onologii, sute de hectare de vie, pe faimoscele nisipuri zburătoare. Făceau, așadar, cu modestie și entuziasm, o treabă de o înaltă responsabilitate socială, luptau împotriva stihiciei naturii, luptau s-o cucerească, s-o îmbilizească și să-i schimbe fața. Pe alți tineri ca și ei, i-am văzut astă toamnă secînd mii de hectare de mlaștini și săpînd canale de irigație în lunca Timișului și a Mureșului, în lunca Dimbovitiei și Ialomiței, punînd în practică niște vaste și îndrăznețe planuri de hidroameliorări. Odinioară părinții, unchi și bunicii lor aveau cite o falce de pămînt și mamele lor umblau prin sat cu ciurul după mălai de împrumut. La Topalu, în Dobrogea, am văzut cu ochii mei podul unui colectivist prăbușit sub povara nesperată a roadelor dobîndite.

Vedeți, așadar, cit adevăr proaspăt s-a adus la înțelepciunea străveche a zicelii populare: „Cine are carte, are parte...”. Bunăstarea, sacul cu grîu, ceauzul de mîmăligă, stăcana cu vin și cîrnații de porc, toate trec prin bîncele școlii, hîrnicia fiind — aș zice — nerodnică fără aritmetică, fără agrotehnică și fără cartea de literatură pe care socialismul le-a adus în viața țărănilor noștri.

Pe aceiași tineri colectivști i-am văzut în primăvară, pe zlotăi, plantînd, sub îndrumarea specialiștilor onologii, sute de hectare de vie, pe faimoscele nisipuri zburătoare. Făceau, așadar, cu modestie și entuziasm, o treabă de o înaltă responsabilitate socială, luptau împotriva stihiciei naturii, luptau s-o cucerească, s-o îmbilizească și să-i schimbe fața. Pe alți tineri ca și ei, i-am văzut astă toamnă secînd mii de hectare de mlaștini și săpînd canale de irigație în lunca Timișului și a Mureșului, în lunca Dimbovitiei și Ialomiței, punînd în practică niște vaste și îndrăznețe planuri de hidroameliorări. Odinioară părinții, unchi și bunicii lor aveau cite o falce de pămînt și mamele lor umblau prin sat cu ciurul după mălai de împrumut. La Topalu, în Dobrogea, am văzut cu ochii mei podul unui colectivist prăbușit sub povara nesperată a roadelor dobîndite.

Vedeți, așadar, cit adevăr proaspăt s-a adus la înțelepciunea străveche a zicelii populare: „Cine are carte, are parte...”. Bunăstarea, sacul cu grîu, ceauzul de mîmăligă, stăcana cu vin și cîrnații de porc, toate trec prin bîncele școlii, hîrnicia fiind — aș zice — nerodnică fără aritmetică, fără agrotehnică și fără cartea de literatură pe care socialismul le-a adus în viața țărănilor noștri.

Pe aceiași tineri colectivști i-am văzut în primăvară, pe zlotăi, plantînd, sub îndrumarea specialiștilor onologii, sute de hectare de vie, pe faimoscele nisipuri zburătoare. Făceau, așadar, cu modestie și entuziasm, o treabă de o înaltă responsabilitate socială, luptau împotriva stihiciei naturii, luptau s-o cucerească, s-o îmbilizească și să-i schimbe fața. Pe alți tineri ca și ei, i-am văzut astă toamnă secînd mii de hectare de mlaștini și săpînd canale de irigație în lunca Timișului și a Mureșului, în lunca Dimbovitiei și Ialomiței, punînd în practică niște vaste și îndrăznețe planuri de hidroameliorări. Odinioară părinții, unchi și bunicii lor aveau cite o falce de pămînt și mamele lor umblau prin sat cu ciurul după mălai de împrumut. La Topalu, în Dobrogea, am văzut cu ochii mei podul unui colectivist prăbușit sub povara nesperată a roadelor dobîndite.

Vedeți, așadar, cit adevăr proaspăt s-a adus la înțelepciunea străveche a zicelii populare: „Cine are carte, are parte...”. Bunăstarea, sacul cu grîu, ceauzul de mîmăligă, stăcana cu vin și cîrnații de porc, toate trec prin bîncele școlii, hîrnicia fiind — aș zice — nerodnică fără aritmetică, fără agrotehnică și fără cartea de literatură pe care socialismul le-a adus în viața țărănilor noștri.

Cultura și intelectualii de-a lungul veacurilor

Ion Vitner

Socialismul a dăruit noi valori de cultură, finalitatea și sensul de cult al valorilor umane în serviciul celor mai largi mase. Ar fi pașionant o istorie alcătuită din punct de vedere marxist a destinului culturii progresiste de-a lungul veacurilor. Ar fi o istorie a unor înspăimântătoare avatarii ale omenirii de cultură înaintată în societățile și evurile dominate de exploatare. Și în același timp, o istorie a feticării de a crea în timpul regimului socialist. Mă voi limita pentru exemplificare abnegației cu care au creat în vremuri de obidă marile avuții lăstate posterității de către artiștii marii, în câteva momente astăzi, în complexul culturii progresiste un loc de frunte.

Destinul vitreg al culturii, sub dominația lumii exploatare a primit o povară în plus, prin însăși înțelegerea care a fost acordată noțiunii de cultură. Caracteristică spiritualității reacționare este concepția aristocratică cu privire la cultură, în virtutea căreia fenomenul cultural ar fi un produs exclusiv al unei elite restrinse, care nu are nimic comun cu masa populară, lipsită — în perspectiva acestei concepții — de virtuți creatoare. În plus cultura nu trebuia să aibă o finalitate sau utilitate precisă, spuneau ei, ci trebuie să fie un divertisment pentru alungarea plictisului claselor exploatare și avute.

O figură domină gândirea reacționară, cu privire la cultură, a secolului nostru. Este filozoful german Oswald Spengler, precursor al ideologiei hitleriste și pe care fascismul l-a promovât la rangul de gânditor al elitei secolului. Spengler, în lucrarea sa fundamentală „Declinul Occidentului”, face o netă distincție între masă sau plebe, cum spune el, și elita aristocratică spirituală. Masa, poporul, sint caracterizate — după el — prin neputința de a se ridica la înălțimea speculațiilor filozofice, din cauza unei continue înclinății către practic și cotidian.

În același timp, un discipol politic al lui Spengler, faimosul Goering, a sintetizat practic filozofia maestrului, urind în fața întregii lumi: „Când aud de cultură, îmi vine să trag cu pistolul!”.

Spengler a murit în 1936, fascismul a fost înfrânt pe câmpurile însingurate ale Europei, ceva mai târziu, dar viziunea spengleriană a culturii continuă să domine ideologia reacționară a Occidentului. În locul lui Spengler a apărut, de exemplu, Arnold J. Toynbee, spenglerul Angliei și al ideologiei imperialismului în general, care și el susține ideea unei minorități creatoare de valori (elita) și a unei mase inerente. Exemple ale unei astfel de gândiri denaturate, pot fi multiplicabile la nivelul culturii disculpate a Occidentului.

Care a fost soarta creatorilor de bunuri spirituale, sub dominația „elitelor” exploatare? Dacă ne-am limita numai la istoria romantismului și a marilor creatori romantici, avem în fața ochilor un tablou înspăimântător. Un

număr impresionant de genii ale umanității zdrobite pur și simplu de mizerie și boală, terminându-și viața și activitatea creatoare la vârsta tinereții. Keats, marele poet al Angliei, moare la 26 de ani, Novalis, geniul întunecat al romantismului german, la 29 de ani, Kleist se sinucide la 34 de ani, Eminescu moare în ospiciu și mizerie înainte de 40 de ani. Și nu am oțferit decât câteva nume, dintr-o multitudine. Heine, luminosul romantism german, lăsând la o parte sarcasmul său obișnuit, exclamă cu durere în însemnările sale literare: „Ce înspăimântător și blestemat destin urmărește pe poezii germani!”.

Impresionant este strigătul patetic pe care Balzac îl adresează întregii lumi creatoare, prin „Epistola către scriitorii Franței secolului al XIX-lea”, în noiembrie 1834: „În nici o epocă — scrie el — artiștii nu a fost mai puțin protejați; nici un secol nu a avut mase mai inteligente; în nici un timp gândirea nu a fost atât de puternică și niciodată artiștii nu a contat mai puțin, ca individ!”.

Mai trebuie să amintesc soarta amară a poezilor și scriitorilor romini din trecut? Un Pincio mort la 27 de ani și Traian Demetrescu la 33, un Cerna dispărut dintre cei vii la 32 de ani și Iosif la 38, Șahia mort la 29 de ani etc.

Necului, poetul muncitor, care simțea totul cu sensibilitatea unui revoltat împotriva orinduirii burghize, îi împărțeaua unui prieten drama sa, drama oricărui poet sau artist român în epoca tragică a exploatații omului de către om: „Știi câte versuri mi-au furat mizerabilii ăștia! Hoji de muncă, hoji de furie; dar când mă gândesc că nesimțitorii ăștia ne fură și simțirile, furându-ne timpul în care le-am putea da viață, asta mă revolta la nebunie!”.

Ce a oferit socialismul creatorilor de valori culturale este practic incalculabil. În primul rând demnitatea de om util omenirii, de reprezentant al unei gândiri colective populare, un loc de frunte într-o patrie nouă, a celor ce muncesc.

Incălcabilă este și suma eforturilor făcute de partidul nostru pentru creatorii de bunuri spirituale. Faptul de a-l fi dăruit, prin îndrumarea de partid, sensibilității și aspirațiilor unui întreg popor, de a-l fi înarmat cu luciditatea gândirii marxist-leniniste, singura în stare să ofere eficiență talentului nativ, de a-l fi făcut exponent, prin arta lui, al năzuințelor nobile ale unei întregi colectivități, de a-l înconjura cu dragoste și permamentă grijă părintească, constituie o revoluție în istoria culturii rominești.

De aceea nu pot uita momentul emoționant în care la primul Congres al Scriitorilor din R.P. Română, maestrul Mihail Sadoveanu, geniul incontestabil al prozei conemporane rominești, creator al unei opere de valoare universală, a rostit cuvântul său de salut: „Mulțumesc din inimă

și cuprins de o profundă emoție. Partidului Muncitoresc Român și guvernului democrat, că în anii destui de înaintați ai vieții mele am ajuns să văd aceste realități pe care altădată nu le puteam nici visa!”.

Același lucru îl dovedește de asemenea și cinstita care a făcut-o N. S. Hrușciov marului scriitor al timpurilor noastre, Mihail Solohov, invitându-l ca pe un tovarăș demn, ca pe un reprezentant eminent al genului creator al poporului sovietic în călătoria sa în S.U.A. care va rămâne fără doar și poate în istorie prin contribuția pe care a adus-o la cauza păcii. În zilele noastre, în țările socialiste, cultura și intelectualii legați de popor se bucură de o minunată prețuire la care nici n-ar fi îngrăzinit să viseze creatorii năpăstuți ai trecutului.

În puternic contrast cu atitudinea aristocratică a claselor exploatare față de cultură, cit de luminosă apare pasiunea pentru fenomenul cultural înaintat, a celor ce muncesc, sintetizată în zeci de texte celebre ale clasicii marxism-leninismului Lenin în „Sarcinile Unirii Tineretului” lega în mod direct nobila calitate de luptător revoluționar, de un înalt nivel de cultură: „Numai atunci poți deveni comunist — spune el — când îți îmbogățеști mintea prin cunoașterea tezaurului de cunoștințe pe care le-a adunat omenirea”. Socialismul nu este numai oriundeva lipsită de exploatarea omului de către om, dar prin acest fapt revoluționar, socialismul este în același timp un tip de societate având cultul marilor valori intelectuale. Dispariția analfabetismului în lumea socialismului este desigur, una din marile realizări ale orinduirii de tip nou. Dar nu numai aceasta intriduce superioritatea socialismului asupra capitalismului. Saltul calității constă, cred, în uriașa diluzare a culturii înaintate în masa largă a poporului, în formarea unui număr imens de cercetători și specialiști de mare valoare în diferitele domenii de activitate intelectuală. Aici este unul din numeroasele domenii în care lumea socialismului, având în frunte Uniunea Sovietică a intrat cu un nivel apreciabil capitalismul dovădind marea avânt al culturii în socialism.

Electrostalmul va înlocui ochii orbilor

Academicianul Stankewicz de la Academia de Științe Medicale din Szczecin a construit un aparat, după proiectul profesorului Kuliszewski, de la Institutul Politehnic din Wrocław. Undele iradiate de aparat sînt reflectate de obiectele întinșite și exercită o anumită presiune asupra ochilor persoanelor care îl poartă. Astfel aparatul dă posibilitatea orbilor să deosebescă forma, distanța și chiar culoarea unui anumit obiect. Superioritatea aparatului polonez constă în aceea că este alimentat de curent produs de un mic acumulator portativ.

100.000 de noi specii de cartofi hibrizi

Lucrătorii unui Institut de experiențe agricole din R. P. Ungară au reușit să obțină anul acesta aproape 100.000 de noi specii de hibrizi de cartofi. În cursul selecționării problema cea mai dificilă a constituit-o lupta împotriva diferitelor maladii ale cartofului. Cercetătorii au elaborat un procedeu nou pentru protejarea plantei. Acest procedeu constă în pulverizarea cu penicilină și el a dat rezultate foarte bune.

Posibilitatea fotografierii sistemului de circulație a singelui

Lucrătorii de la Institutul cehoslovac pentru boli cardiovasculare au elaborat o nouă metodă de examinare a venelor și arterelor cu ajutorul razei X. Ei introduc în sine o substanță specială de contrast care face posibilă obținerea unor clișee clare. Un dispozitiv fotografic de înaltă precizie înregistrează o imagine pe secundă, în timp ce masa pe care se află pacientul se mișcă automat. Noua aparat permite astfel fotografierea întregului sistem de circulație a singelui.

Din duminică în duminică

Tainele monumentelor vechiului Callatis

La grădina botanică din Gluj se găsesc plante acvatice pe frunzele cărora se poate pune o greutate de 40 kg.

Măsurile scrise din vremuri mult îndepărtate spun că acum 2.500 de ani, coloniștii greci veniți din Heraclea Pontică, au întemeiat, pe locul Mangalia de astăzi cetatea Callatis.

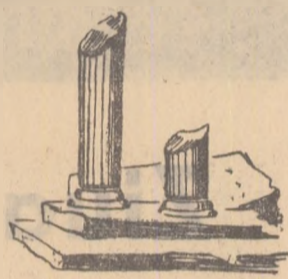
Cercetările și în general descoperirile arheologice făcute în decursul timpului vin să confirme și să completeze sursele referitoare la istoria orașului Callatis. Ruinele vechii cetăți Callatis se află acum sub Mangalia de astăzi și ele ocupă centrul și partea de est a orașului, pînă la marginea Mării. Lucrările de construcții întreprinse în toamna anului 1958 și în cursul anului 1959, pentru sistematizarea și modernizarea orașului Mangalia, au prilejuit reluarea cercetărilor arheologice, legate de urmele așezării antice.

Rezultatele cercetărilor întreprinse sînt de o deosebită importanță și ele pot fi considerate, prin caracterul și noua lor, ca cele mai valoroase descoperiri din domeniul arheologiei orinduirii sclavagiste, făcute în ultimii ani în țara noastră. Ele se referă în primul rînd la scoaterea la iveală a unor monumente arhitectonice și în al doilea rînd la descoperirea unor morminte din cimitirul cetății.

În ceea ce privește prima categorie de descoperiri merită să fie menționate aici rezultatele cercetărilor din colțul de nord-est al cetății. S-a ajuns astfel la descoperirea, în întregime, a ruinelor unui mare edificiu, cu ziduri de piatră, frumos ecarisiate, păstrate pe alocuri pe o înălțime de circa 2 m. În centrul clădirii se constată mai întîi o curte interioară — atrium —, prevăzută cu canale pentru scurgerea apei și înconjurată de porțicuri cu coloane de marmură. De o parte și de alta se văd o serie de încăperi cu marini și destinate diferitelor.

De un mare interes arheologic și istoric sînt descoperirile făcute în cimitirul cetății din epoca greacă, situat în partea de vest a stadionului nou construit. Din rîndul acestor vestigii ale trecutului se remarcă în mod cu totul deosebit, două morminte, care au

Gel de-al doilea mormint este marcat de un ring de piatră, cu un diametru de 14 m. În centrul acestui cerc de piatră, colectivul de arheologi a identificat și apoi a descoperit, la o adîncime de 1,50 m., un mormint construit din blocuri mari de piatră. El era acoperit cu trei plăci de piatră de calcar, așa de ferici imbinat între ele, încît n-au permis ca pămîntul să pătrundă în interior. În grăpa mormintului, deasupra capacului s-au întîlnit mai întîi vase grecești. Direct pe una din lespezile capacului s-au găsit resturi dintr-o coroană de bronz aurit, care imită cununa de lauri din antichitate. În mormintul propriu-zis s-a dat peste un

schelet omenesc, întins pe spate, orientat est-vest, ale cărui oase se aflau într-o proastă stare de conservare. În regiunea capului s-au găsit fragmente dintr-o altă coroană, similară cu cea apărută pe cap.

Peste mîna dreaptă a scheletului și aici lucru reprezintă o descoperire cu totul nouă, s-au păstrat fragmente dintr-un papirus scris în limba greacă. S-au putut identifica pe loc numai câteva litere. Starea lui de conservare, neașteptat de slabă, ca și faptul că el fusese așezat acolo sub formă de sul, sînt motive care n-au îngăduit să se citească mai mult. Ridicarea lui din mormint a constituit o problemă deosebit de dificilă, intrucît nu permitea nici cea mai ușoară atingere. Pentru aceasta a

sînt nevoite să se facă apel la un specialist străin, Academia de Științe a U.R.S.S., răspunzînd dorinței noastre, de profesorul M. A. Aleksandrovski, șeful secției de restaurare de la Muzeul A. S. Pușkin din Moscova, care, prin pulverizarea unor soluții chimice speciale asupra papirusului, a reușit să scoată și să transporte valorosul document. După această operație papirusul a fost trimis la Moscova, unde în laboratoarele speciale, urmează să fie reconstituit, derulat și pus astfel în situația de a putea fi descifrat. Importanța, deosebită, a prețiosului document constă în aceea că el reprezintă prima descoperire de acest fel făcută pînă acum în țara noastră.

Vechimea lui, ca dețel și a întregului mormint, este fixată destul de exact, de ceramica grecească amintită, care se datează la sfîrșitul sec. IV î.e.n.

În legătură cu identificarea persoanelor înmormintate, pînă la cunoașterea celor cuprinse în papirus, nu se pot face decât presupuneri. Personalul în discuție este sigur un grec de origine, locuitor al cetății Callatis. Prezența celor două coroane de bronz, papirusul și construcția suntuoasă și costisitoare a mormintului ne face să credem că avem de-a face sau cu un personaj de seamă și în acest caz papirusul trebuie să conțină un decret al cetății unde să fie înscrise onorurile acordate acestuia, sau mai degrabă un lătar, și atunci va trebui să ne așteptăm ca documentul să ne dezvăluie una din principalele opere ale scriitorului. Și într-un caz și în celălalt interesul pe care-l trezește această descoperire în rîndul cercetătorilor rămîne neschimbat. Descifrarea lui, chiar și parțială va arunca o nouă rază de lumină asupra trecutului îndepărtat al țării noastre, în general, și asupra istoriei Callatisului în special.

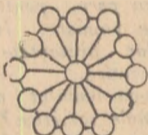
G. PREDA
cercetător la Institutul de arheologie al Academiei R.P.R.

Admirind măiestria meșterilor în ceramica...

PUTEȚI REZOLVA?

O problemă celebră de cîteva secole cere să se așeze astfel 9 monede sau boabe încît să se obțină 8 rînduri, fiecare rînd avînd cîte trei monede sau boabe. Pare curios, nu-i așa? Și totuși este perfect posibil. Încercați!

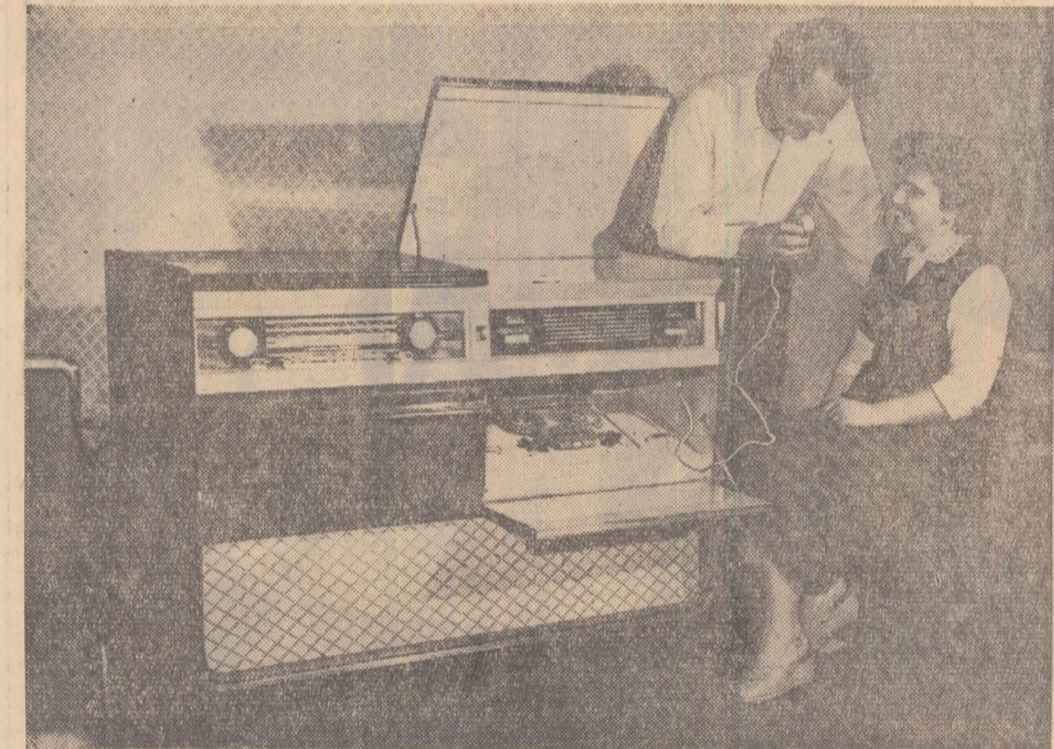

În orice acțiune a noastră, în îndeplinirea oricărei activități ne bazăm pe ceea ce am învățat înainte, pe cunoștințele pe care le-am dobîndit. De ficare dată trebuie să fimem minți ceva, trebuie să ne bazăm pe memorie. Dar ce înseamnă în fond „a ține minte”? În ce constă de fapt memoria și care sînt condițiile de care depinde dezvoltarea ei?

Memoria este un proces psihic de întipărire și de păstrare a imaginilor și cunoștințelor despre lucrurile și fenomenele văzute, învățate cîndva și care pot fi astfel recunoscute și reproduse. O serie de condiții, pe care trebuie să le aibă o recunoaștere și o reproducere bună, ca de exemplu fidelitatea, promptitudinea etc. depind de felul în care au fost întipărite și păstrate impresiile.

O primă condiție a unei fixări temeinice este cea a concentrării maxime a atenției asupra materiei ce trebuie însușită. Fiecare cunoaștere din experiența proprie, ce diferă între ele între rezultatele obținute după o lectură atentă, cînd unica preocupare este aceea de a înțelege și a reține cele citite și lectura făcută, cînd sîntem distrași, sau nu gîndim și la altceva. Ne amintim ce-am citit, dar vag, impresiv. Simpla repetare a materialului citit nu este suficientă. Sînt cazuri cînd elevul după ce a citit odată lecția sa aibă impresia că a învățat-o. Dar știința din proprie experiență că de cele mai multe ori recunoașterea izolată a fragmentelor din lecție nu implică și însușirea ei temeinică.

Dar este evident că nu poji fi atent, nu te poți concentra dacă ceea ce vei să memorezi nu te

Un dulap muzical compus din radio, pikup, magnetofon construit în R. Cehoslovacă.

Poate fi educată memoria?

În orice acțiune a noastră, în îndeplinirea oricărei activități ne bazăm pe ceea ce am învățat înainte, pe cunoștințele pe care le-am dobîndit. De ficare dată trebuie să fimem minți ceva, trebuie să ne bazăm pe memorie. Dar ce înseamnă în fond „a ține minte”? În ce constă de fapt memoria și care sînt condițiile de care depinde dezvoltarea ei?

Memoria este un proces psihic de întipărire și de păstrare a imaginilor și cunoștințelor despre lucrurile și fenomenele văzute, învățate cîndva și care pot fi astfel recunoscute și reproduse. O serie de condiții, pe care trebuie să le aibă o recunoaștere și o reproducere bună, ca de exemplu fidelitatea, promptitudinea etc. depind de felul în care au fost întipărite și păstrate impresiile.

Interesează, dacă n-ai clar scopul pe care-l urmărești. Iată de ce a învăța cu un scop bine precizat, care să reprezinte un țel propriu, constituie o condiție absolut necesară a memorării eficiente. Să ne închipuim că avem de învățat despre opera unuia dintre scriitorii noștri și avem de memorat cîteva date biografice, numele operelor principale etc. Dacă învățăm toate acestea numai pentru că ni s-a cerut, desigur că vom reține cîteva din cele învățate. Dar dacă de interesăm mult să cunoaștem opera scriitorului, învățăm mai temeinic, stabilim diferite legături cu ceea ce știm dinaintea, încadrăm materialul în ansamblul cunoștințelor noastre și prin aceasta ne asigurăm o fixare temeinică.

Nu este de prisos să spunem că importanța scopului în memorare a fost cercetată în mod special de psihologi, în diferite experimente făcute cu copii și adulți. Intr-unele din aceste experimente s-a stabilit de exemplu că trecîndu-se de la învățarea în mod mecanic la învățarea în mod înțelegător, s-a obținut o creștere a memorării. În al doilea caz, rezultatele sînt mult mai bune. De altfel, știm din experiența proprie, că ni se întipărește mai ușor ceea ce știm dinaintea, în cadrul materialului în ansamblul cunoștințelor noastre și prin aceasta ne asigurăm o fixare temeinică.

Spunem mai sus că pentru o păstrare mai durabilă a urmelor trebuie să se stabilească cît mai multe legături, asociații. Pentru aceasta se cere însă o condiție: înțelegerea materialului învățat. Iată de pildă, învîț o lecție de fizică și nu înțeleg bine descrierea unei experiențe, nu-mi dau seama ce anume se demonstrează prin aceasta. În acest caz este sigur că nu voi reține o memorie tragică. Desigur, pot învăța mecanic, mă pot strădui să înlocuiesc înțelegerea prin însușirea aproape textului a lecției, ba pot chiar să-mi stabilesc anumite puncte de sprijin (după o linie, după locul ocupat pe foaia din carte etc.). Toate acestea nu sînt însă în măsură să substituie înțelegerea. Stabilirea unor legături cu sens, a unor asociații logice este absolut necesară pentru însușirea temeinică a cunoștințelor. În exemplul dat, înțelegerea punctului de plecare al experienței, a etapelor ei, a concluziei la care se ajunge etc. este esențială. În felul acesta, avem posibilitatea să facem legături cu celelalte cunoștințe și să le memorăm temeinic pe cele noi.

Iată încă un exemplu: învățăm de pildă, despre răscoala țărănilor din 1907. După ce cunoaștem lecția din manual unde se prezintă sistematic cauzele răscoalei, felul în care a luptat țărănimia exploatăată din țara noastră împotriva orinduirii burghize-moșierice putem afla multe lucruri despre acest eveniment din literatura noastră, din romanul cu același nume al lui Tudor Arghezi și din alte cărți. Este si-

gur că în felul acesta se formează legături trainice între toate datele pe care le-am aflat despre perioada care ne interesează și memorarea va fi de durată.

Dar cum rămîne cu uitarea? Este știut că în memorie nu se păstrează tot ce am auzit, văzut, citit. Aceasta nu este posibil și, într-o anumită măsură, nici necesar. Este important să păstrăm în memorie esențialul, nu detaliile. Se înțelege că noi luptăm împotriva uitării, căutăm să memorăm cît mai mult, dar nu acordăm aceeași valoare tuturor elementelor. Pe noi ne interesează să memorăm în primul rînd ideile, faptele principale pe baza înțelegerii lor. Numai în legătură cu acestea are rost și reținerea detaliilor, care se grupează în jurul ideilor principale. O memorie temeinică implică astfel totdeauna puțină de a discerne principalul de amănunț.

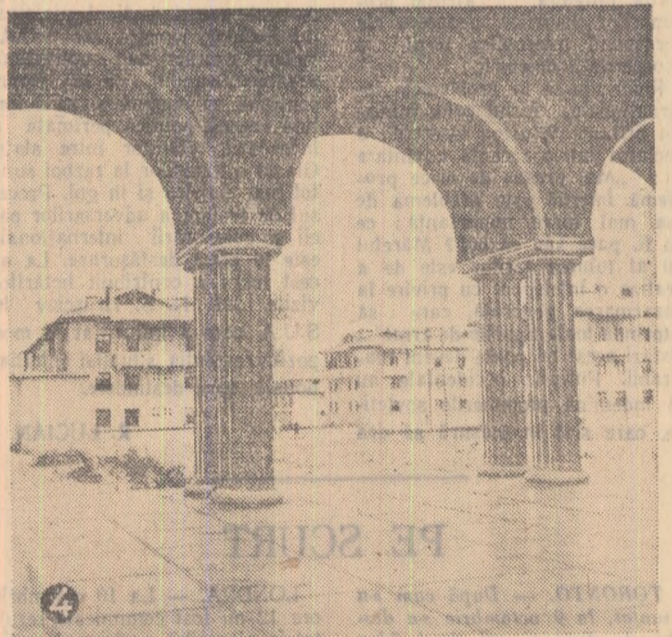
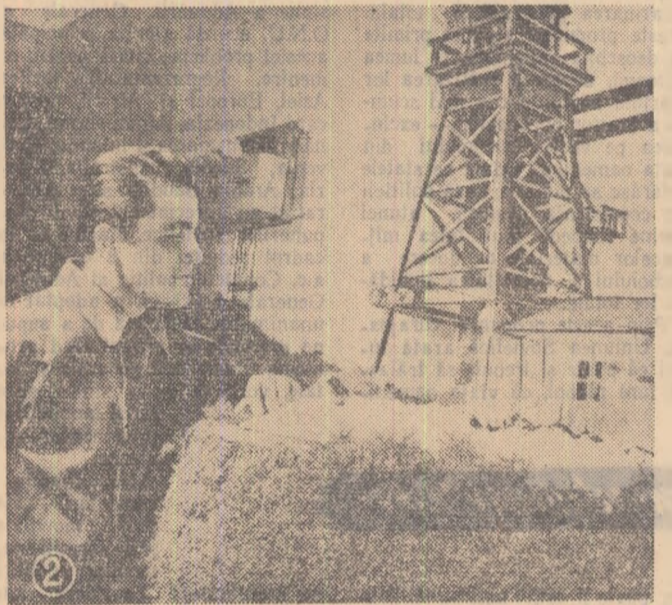
Memorarea cere repetiție. Principalul mijloc de luptă împotriva uitării este repetiția. Orice cunoștință care nu este fixată prin repetiție se uită treptat. Numărul repetițiilor necesare depinde de mulți factori: de conținutul materialului, de capacitatea de cunoaștere etc. Nu despre aceasta vom vorbi aici, ci de unele condiții pe care trebuie să le îndeplinească repetiția, despre metodele de repetare. De la început trebuie spus că cel mai bun mijloc de a repeta este acela de a reproduce materialul cu cuvînt propriu. Nu trebuie să ne mulțumim niciodată numai cu recunoașterea. Ne putem astfel înșela, să reținem în mod superficial și să avem impresia că am

memorat temeinic. Reproducerea materialului face apel exclusiv la cunoștințele proprii, le verifică temeinic și le adînciește. Și încă ceva. Cînd repetăm, trebuie să avem în vedere că repetiția ne oferă prilejul să înțelegem mai bine ceea ce am fixat. Reproducerea conștientă cu înțeles și fixare și noi o putem folosi pentru același material, ea constituind în felul acesta o verificare proprie a cunoștințelor memorate. Iar dacă avem de repetat pe fragmente, dar cunoștințele trebuie făcute după criteriul legăturii logice dintre părți.

Asist. univ. D. MACADZIOB

ZIUA PETROLISTULUI

O BIOGRAFIE CARACTERISTICĂ

(Urmare din pag. 1-a)

dustria petroliferă este cu circa 40 la sută mai mare față de anul 1955.

Pentru viața nouă pe care o trăiește, pentru fericirea de a se bucura din plin de roadele muncii lor, petrolistii mulțimesc partidului care i-a condus în lupta pentru dobândirea jugului exploatare și îl conduce pe calea fauririi socializării. Detășment încercat al clasei noastre muncitoare, petrolistii continuă astăzi, în condițiile construirii socializării, tradițiile eroice, de abnegație în lupta pentru cauza clasei muncitoare. Petrolistii muncesc cu rivă pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid. Astfel, în primele 9 luni ale acestui an sarcinile de plan pe întreaga ramură petroliferă au fost îndeplinite și depășite. Petrolistii au extras în această perioadă 47.523 tone țifet peste plan și au produs în plus 41.166 tone de produse albe, aproape 18.000 tone uleiuri și peste 3.900 tone de gaze lichificate. Colectivele întreprinderilor de foraj au realizat în acest an un volum sporit de lucrări cheltuiind cu circa 90 milioane lei mai puțin față de perioada corespunzătoare a anului trecut.

Tinerii petrolisti — care constituie un însemnat procent din numărul total al muncitorilor — aduc un aport prețios la obținerea de succese în producție. Astfel brigăzile de tineret de la Băbeni, regiunea Pitești, au atins viteza de foraj până la 1.440 m. granic lună, iar tinerii din brigada de la sonda 418, întreprinderea de foraj Ploiești, au depășit viteza de foraj cu 49 la sută. În ziua de 21 septembrie, secțiile de tineret ale instalațiilor de deparafinare de la Rafinaria nr. 3 Teleajen au raportat realizarea planului pe întreaga lună la toți indicatorii; îndeplinirea planului cu 6 zile înainte de termen a permis obținerea de ulei peste plan în valoare de peste un milion și jumătate lei.

După cum se știe, plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958 a criticat unele rămineri în urmă în industria petroliferă, a spus unei critici ascuțite unele deficiențe privind slaba folosire a mașinilor și instalațiilor în industria petroliferă, lipsa de spirit gospodăresc în utilizarea materialelor, sculelor, combustibilului care au menținut prețul de cost al producției și îndeosebi al forajului la un nivel ridicat.

Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei și structurile petrolifere au fost — așa cum se și cuvenea — aspru criticate pentru neurmărirea eficacității investițiilor făcute la înzestrarea industriei petrolifere cu

utilaj modern, pentru opririle la forajul de exploatare care duc la pagube nejustificate și la ridicarea prețului de cost. În lupta pentru lichidarea acestor fenomene negative, pentru înlăturarea pagubelor nejustificate și reducerea prețului de cost la foraj s-au obținut rezultate importante. Trebuie spus însă că deși în acest an industria noastră petroliferă a obținut succese, se înregistrează încă mari rezerve de creștere a producției și productivității muncii, de reducere a prețului de cost. Trebuie extinse metodele înaintate de foraj, asigurându-se ca toate întreprinderile să folosească cele mai mari viteze de foraj. Trebuie micșorată la minimum timpul neproductiv, prevenindu-se opririle neplanificate ale mașinilor și instalațiilor. În sectorul extracției trebuie dată o mai mare atenție extinderii metodei de lucru înaintate care duc la creșterea debitului sondelor și a perioadei de erupție naturală. În rafinării poate și trebuie să fie obținută o reducere substanțială a pierderilor din instalații, asigurându-se funcționarea continuă și cu randamente optime a tuturor instalațiilor, mărindu-se totodată procentul de produse albe, îmbunătățindu-se calitatea petrolului și motorinilor. O mai mare atenție trebuie acordată reducerii continue a consumurilor specifice; în acest scop trebuie studiată mai temeinic și răspândită mai larg experiența muncitorilor și brigăzilor care lucrează cu consumuri specifice reduse.

În lupta pentru obținerea de rezultate din ce în ce mai bune în industria noastră petroliferă, în vederea reducerii sistematice, substanțiale a prețului de cost, un aport însemnat pot să-l aducă și pe mai departe, sub conducerea organizațiilor de partid, organizațiile U.T.M. din schele și rafinării.

Organizându-și mereu mai temeinic munca, folosind mai bine mașinile și utilajele, utemiștii, brigăzile utemiste de producție pot aduce și în viitor o contribuție însemnată la îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața industriei noastre petrolifere. Un însemnat aport îl pot aduce și pe viitor organizațiile U.T.M., sub conducerea organizațiilor de partid, organizațiilor U.T.M. din schele și rafinării.

Organizându-și mereu mai temeinic munca, folosind mai bine mașinile și utilajele, utemiștii, brigăzile utemiste de producție pot aduce și în viitor o contribuție însemnată la îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața industriei noastre petrolifere. Un însemnat aport îl pot aduce și pe viitor organizațiile U.T.M., sub conducerea organizațiilor de partid, organizațiilor U.T.M. din schele și rafinării.

Organizându-și mereu mai temeinic munca, folosind mai bine mașinile și utilajele, utemiștii, brigăzile utemiste de producție pot aduce și în viitor o contribuție însemnată la îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața industriei noastre petrolifere. Un însemnat aport îl pot aduce și pe viitor organizațiile U.T.M., sub conducerea organizațiilor de partid, organizațiilor U.T.M. din schele și rafinării.

De „Ziua petrolistului” petrolistii își exprimă hotărârea de a obține noi succese în muncă, pe drumul arătat de partid, drumul înfloririi patriei, al creșterii bunăstării oamenilor muncii.

Acum șase ani, plecat dintr-un sat vecin cu Buzăul, am ajuns la Lucăcești. Gîndeam să mă fac petrolist. Dar prima sondă pe care am văzut-o înălțată pînă la cer m-a uimit.

Și-am crezut că n-am să dezleg niciodată tainele unui asemenea urias.

1 Impreună cu alți băieți veniți din cuprinsul țării, am început să învăț la școala profesională. Muncitori mai în vîrstă, dascăli mai buni, vegheau să cuprîndem cu mintea cit mai multe cunoștințe, vegheau să cuprîndem cu inima cit mai multă dragoste și pasiune pentru viitoarea noastră meserie.

2 Iubeam orele practice. Machete nenumerate dădeau viață cunoștințelor teoretice. Ne reaminteam anii de lăcomă exploatare burgheză-mosierască, anii sondelor primitive, anii mizeriei crunte a muncitorilor petrolisti.

3 Iată-mă petrolist. Pun mîna pe sondă cu grijă. Trebuie s-o păzim. Să-i păzim sănătatea. Trăinicie. Îmi place s-o repar. S-o nsănătătesc. Nu e treabă ușoară. Dar cînd știi pentru ce mînuiești, cînd trudești pentru întregul popor, cu întregul popor, după cuvîntul partidului, munca, oricîtă încordare ți-ar cere, îți bucură sufletul.

4 Uneori cînd mă întorc acasă, privesc pe drumul meu, frumusețea Lucăceștilor. În urmă cu cîțiva ani, se bucurau de căldura soarelui nu ferestrele blocurilor moderne, ci buruienile pămînturilor aspre. Lucăceștii, orașul nou, orașul fînar, a crescut spre bucuria oamenilor, nespuse de repede.

Am crescut odată cu el și voi crește și de-acum înainte, împreună.

5 Prietena mea este și ea sondoristă. Multe după-amteze le petrecem împreună. Biblioteca sau sala de cinematograful a clubului „Mihail Eminescu” — gazde bune — ne primesc ca pe tînia alți tineri, cu toată ospitalitatea. Cărțile și filmele cu lumenă minunată a erorilor lor a ajuns să ne trebulască ca aerul...

6 Prietenul meu Aurel Țaga, și-a cumpărat televizor. Pe acoperșurile blocurilor muncitorești, în armata antenelor, s-a mai aliniat încă una. Ne grăbim să devenim cit mai curînd telepeclatori.

7 În fiecare seară îmi las răgaz pentru învățatură. Nu mai port în suflet teama de acum șase ani că n-am să dezleg niciodată toate tainele sondei. Dar mai sînt multe lucruri pe care trebuie să le află. Fără ele mă simt încă sărac... Organizația de partid m-a îndrumat către liceul seară pe care mi-am promis să-l termin cu bine...

8 Fotografia asta am trimis-o acasă, părinților mei, să arate la oameni cum Vasile Tabără, fiul lor, ca alții alți tineri, facă muncește bine la sondă, cîștigă bine și trăiește bine.

Primirea de către vicepreședintele Consiliului de Miniștri al R. P. Romine, Atanase Joja, a vicepreședintelui Academiei Germane de Științe, prof. dr. W. Steinitz

Simbătă 10 octombrie 1959, vicepreședintele Consiliului de Miniștri al R. P. Romine, Atanase Joja, a primit la Consiliul de Miniștri pe vicepreședintele Academiei Germane de Științe, prof. dr. Wolfgang Steinitz, cu care a avut o convorbire cordială. (Agerpres)

Semnarea planului de colaborare științifică între Academia R. P. Romine și Academia Germană de Științe

În vederea dezvoltării legăturilor științifice dintre Academia R. P. Romine și Academia Germană de Științe din Berlin, simbătă a avut loc la Academia R. P. Romine semnarea planului de colaborare științifică între cele două academii pe anii 1960—1962.

Conform planului, ambele academii vor colabora și își vor acorda reciproc sprijinul necesar pentru studiul problemelor științifice de interes comun.

Cele două academii vor promova schimburi de experiență între organizațiile de sub tutelă lor, cu și între diferiți colaboratori și vor sprijini stabilirea de contacte directe între unitățile științifice similare ale celor două țări.

De asemenea, ele se vor sprijini în procurarea de literatură, microfilm, instrumente și aparate științifice.

La festivitatea semnării au fost de față membrii delegației Academiei Germane de Științe din Berlin în frunte cu prof. dr. Wolfgang Steinitz, vicepreședinte al Academiei Germane de Științe, iar din partea Academiei R. P. Romine, acad. I. S. Gheorghiu, vicepreședinte al Academiei R. P. Romine, membri ai Prezidiului Academiei R. P. Romine, Academicienii și membrii corespondenți ai Academiei R. P. Romine precum și reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe.

Au participat de asemenea Wilhelm Bick, ambasadorul R.D. Germane la București, și alți membri ai ambasadei.

Planul de colaborare științifică a fost semnat de acad. I. S. Gheorghiu, din partea Academiei R. P. Romine și de prof. W. Steinitz, din partea Academiei Germane de Științe, care după semnare au rostit scurte cuvîntări în care au arătat importanța semnării acestui plan.

Sport

Simbătă, pe stadionul Tineretului din Capitală au început întrecerile finale ale campionatului republican de cînd pe anul 1959. Pentru cucerirea titlului de campion în sportul nostru național își dispută înfiatetea 6 din cele mai bune echipe din țară.

În prima zi de concurs echipa Dinamo IV Băneasa, dovedindu-se foarte bine pregătită a cîștigat toate cele trei înfîniri susținute. O comportare bună a avut și formația „Avîntul” Curcani (regiunea București) care a obținut două victorii: 17-15 cu Știința București, și 22-3 cu C.F.R. Sibiu. După prima zi de întreceri, pe primul loc în clasament se găsește formația Dinamo IV Băneasa urmată de „Avîntul” Curcani.

Întrecerile continuă azi începînd de la ora 9.

● Campionatul național de fotbal are un nou lider: echipa Lokomotiv Moscova, care a întrecut cu 2-0 pe teren propriu formația Skvo Rostov pe Don. Fotbaliștii de la Lokomotiv au totalizat 24 de puncte din 18 meciuri — 10 victorii, 4 meciuri nule și 4 înfrîngeri. Totuși, poziția cea mai bună și șansa mari de a concura la titlu are echipa Dinamo Moscova cîștigă pe locul doi cu 23 de puncte din 15 înfîniri. Dinamoviștii au obținut pînă acum 10 victorii, au terminat 3 meciuri la egalitate și au pierdut două. Pe locul trei se află echipa Dinamo Tbilisi cu 19 puncte din 17 jocuri.

(Agerpres)

Luna prieteniei romîno-sovietice

Numeroase manifestări artistice

În cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice, țara noastră are ca reprezentanți numeroși artiști din Uniunea Sovietică. Seară de seară, în sala Ateneului R. P. Romine se succed recitalurile și concertele care își dau concursul reprezentanților de seamă ai școlii muzicale sovietice. Mulți bucurăstii iubitori de muzică au aplaudat cu căldură pe pianistul Emil Ghilels, pe violonistul Leonid Kogan și Elisabeta Ghilels, pe violoncelistul Mstislav Rostropovici. În același timp sînt ocupați și artiștii noștri compozitori sovietici Vano Muradeli și Iuri Miliutin.

De asemenea, sînt așteptați să sosească în curînd și alți muzicieni din Uniunea Sovietică: soprana Raisa Serghienko și baritonul Igor Sorokin care vor apărea în mai multe spectacole de operă la București și Cluj. În a doua jumătate a lunii, violoncelistul sovietic Sviatoslav Knushevitki va fi solistul unor spectacole la București, Cluj și Iași și va susține cite un recital la București și Orășul Stalin.

Un mare eveniment în viața noastră artistică îl va constitui turneul teatrului de dramă „Moscol” din Moscova care va pleca spre reînălțarea în țara noastră reînălțarea în frunte cu artiștii Vera Mareșkaia, Ni-

kolai Mordvinov, Rostislav Pliatt, cu regizorul Iuri Zavadski și alți artiști de seamă. Cele patru piese pe care artiștii sovietici le vor prezenta în turneele lor: „Bătălia în mărș” după romanul Galinei Nikolaeva „Zări necuprinse” de Nikolai Vîrt, „Nevestele vasele din Windsor” de Shakespeare, „Mascara” de Lemon-tou sînt așteptate cu mare interes de publicul românesc.

Concertul Filarmonicii de Stat „George Enescu”

Concertul de simbătă seara de la Ateneul R. P. Romine, dat în cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice de Orchestra simfonică a Filarmonicii de Stat „George Enescu”, dirijată de Mircea Băsarab, a prilejuit amatorilor de muzică din București, revăderea unoscutilor violonceliști sovietici Mstislav Rostropovici.

După executia răsposide corografice „Infrîjire”, de Paul Constantin, Mstislav Rostropovici a interpretat Concertul pentru violoncel și orchestră de Saint-Saens și Variațiuni pe o temă rocooc pentru violoncel și orchestră de Ciaikovski.

La cererea insistentă a publicului, violoncelistul sovietic a executat Sarabanda de Bach.

În încheiere a fost interpretată Simfonia V-a de Prokofiev. Concertul s-a bucurat de caldă apreciere a publicului, care a a-

plădat îndelung pe artistul sovietic, rechemîndu-l de mai multe ori pe podium.

Noutăți literare

La mîile de scrieri aparute din literatura rusă și sovietică, Editura de stat pentru literatură și artă și Editura Tineretului au adăugat, cu prilejul Lunii prieteniei, noi volume de versuri, romane, nuvele, piese de teatru aparținînd unor scriitori ruși și sovietici. Recent au ieșit de sub tipar romanele „Sevastopol” de Al. Mașkin, „Cu locu inimii” de A. Brodele, „Tineretea lui Marx” de G. Serebriakova, „Lăuda din stepă” de V. Katsev, „Scorpionul” de G. Matveev, „Acțiunea — „Primăvara în munți” de A. Avdeenko, „Prețul singelui” de M. Stelmah, „Înima de mamă” de F. Gladkov și altele. De asemenea, au apărut Opere vol. XIV de Maxim Gorki, Opere vol. VIII de Cehov, urmînd în curînd să apară vol. IX, și Opere alese vol. III de N. A. Nekrasov.

În curs de editare se află, printre altele, romanele „Cînd se unesc rîurile” de P. Brodka, „Omni își schimbă pielea” de B. Iasenki, „Skutarskii” de L. Leonov, volumul de nuvele „Lacul duhurilor de munte” de I. Efremov, în care sînt înfățișate viața fericită a oamenilor sovietici, munca lor eroică pentru construirea comunismului și apărarea păcii.

În Editura științifică au apărut numeroase lucrări de știință și tehnică, printre care Istoria litozofiei vol. II, Istoria descoperirii geografice, etnografia continentelor, Prin Taigaua Orientului Îndepărtat.

(Agerpres)

Spectacole

Festivalul filmului sovietic — Patria; Pentru 100.000 de mărci — București, 1 Mai; Marile familii — V. Alecsandri, Infrîjirea între popoare, 23 August; Căsnicia Lorenz — Republica; Ultima primăvară — Magheru, Elena Pavel; Povestea lui Clun Hian — I. C. Frimu; Ultima aventură a lui Don Juan — Gh. Doja, Miorița; Neavasta mea cîntă — Lumina, Donca Simo; Submarinul „Valurul” — Central Clubul „Boleslav Bierut”; Fete de aceeași vîrstă — Victoria; Pe drumurile Romîniei și O poveste ca în basme — 13 Septembrie; Favoritul 13 — Maxim Gorki; Program de filme documentare — Timpuț Noi; Dragoste pe note — Tineretului, Cultural; Alci a trăit Lenin — Alex. Popov; Nevăzută... Necunoscut — Grivița.

La clubul „Metalul” din Cluj, membrii echipei de dansuri se pregătesc pentru un nou spectacol.

Inaltul umanism al filmului sovietic

(Urmare din pag. 1-a)

talului, cinematograful este folosit adeseori împotriva oamenilor, împotriva păcii și libertății popoarelor. Îmi amintesc ce ne povestea marele regizor sovietic Gherasimov care ne vorbea despre un film pe care-l văzuse la Viena. Acolo un tânăr din Germania Occidentală a prezentat un film care s-a bucurat de la început de fluierături și protestele spectatorilor. Tânărul încerca să se scuze arătînd că el face parte din „actuala generație” care este compusă din „sceptici” și „pesimiști”. Publicul nu voia să cunoască of urile „scepticilor” și ale „pesimiștilor” ci voia un film care să aducă o rezolvare optimistă a problemelor celor mai de seamă ale contemporaneității.

Adevărata idee care caracterizează epoca noastră nu este pesimismul ci minunata mișcare a maselor pentru progresul social, plină de optimism, mișcare pentru pace. Filmele sovietice cîntă frumusețea vieții, bucuria de a trăi, de a construi tot ce e nobil și frumos pe drumul ei. Filmul sovietic răspunde din plin acestei cerințe.

Priviți de pildă „Poemul mării”, adevăratul poem al omului comunist stăpîn pe natură, plin de încredere în viitor. Am văzut

cit de apreciat este arta lui Dovjenko peste hotare dar m-a emoționat cit de iubit este el și la el în țară. Cu cită minime vorbești oamenii Kievului de Dovjenko! Cînd treci poarta studioului din Kiev, pe locurile unde a lucrat marele regizor înfînnești un colț al curții plantat cu pomi fructiferi. Sînt sădii de Dovjenko! Acest neobosit creator iubea oamenii, natura, iar filmele lui sînt pline de această dragoste înfîierîntă, de patosul construcției comuniste. Dar cîți alți maeștri ai artei cinematografice nu a dat filmul sovietic; Roșal, Ramon, Piriav, Alexandrov, Kalatozov și încă mulți alții sînt celebri în lumea întregă; a vorbi de fiecare înseamnă a scrie sute și mii de pagini. A spune ceva care să caracterizeze pe toți ar fi: ei sînt realizatorii unei arte cinematografice revoluționare profund umane, realiste, însușite de mărețele idealuri comuniste. Realismul artei sovietice este minunat căci ea vede viața în mersul ei continuu înainte, o privește în dezvoltarea ei progresivă, prin ochii omului care iubeste această lume.

Lutchevici spunea că el concepe destinul artistului legat în disolubul de cel al poporului, de aspirațiile poporului. Mă gin-

desc la realizatorii sovietici și gîndul zboară departe spre culmi ale artei cinematografice, la Eisenstein. Impresionată la Eisenstein felul cum și-a pus arta în slujba poporului, înaltele idei patriotice din „Ivan cel Groznic” și „Alexandr Nevski”, profundul spirit revoluționar, chemarea la luptă pentru o viață mai bună din „Crucișătorul Potemkin”. Sînt trădături proprii întregii arte sovietice care o fac atît de iubită de mase.

Iată de ce arta cinematografică sovietică cerește mereu mai mulți admiratori; tehnica sa este din cele mai moderne; cinematograful în relief, stereofonic, filmul panoramic, cinerama, cirorama, sînt cunoscute publicului sovietic și celui de peste hotare, studiourile, producția este în plină dezvoltare, calificarea cadrelor noi este o preocupare majoră.

Toți oamenii cîștigă din lume se bucură de cinematograful a găsit printre oamenii sovietici mîini bune, pricepute, de mari creatori care știu să-l folosească, să-l facă util omeniilor ca aerul, ca florile, aducîndu-le mesajul de pace și încredere în viitorul luminos al lumii socialiste. Aceste sentimente le încredăm și noi din plin acum, cu prilejul Festivalului filmului sovietic.

Fotoreportaj de L. VALERIU și P. PAYE

Cuvântarea tovarăşului Alexandru Moghioroş

BERLIN 10 (Agerpres). — Luni dimineaţa la mitingul care a avut loc la Uzinele de construcţii de maşini grele „Gheorghe Dimitrov” din Magdeburg...

Dragi tovarăşi şi prieteni, La fel ca şi dvs., am urmărit pe cel mai profund interes vizita pe care tovarăşul Hruşciov a făcut-o...

Permiteţi-mi, dragi tovarăşi, ca în numele delegaţiei noastre de partid şi guvernamentale, în numele muncitorilor din Republica Populară Română să adresez un salut tovarăşesc...

Marile dv. realizări constituie chezaşa sigură că oamenii muncii din R. D. Germană vor împlini toate cele mai înalte obiective ale planului septenal...

Dragii tovarăşi şi prieteni! Oamenii muncii din R. P. Română păşesc cu încredere sub conducerea Partidului Muncitoresc Român pe acelaşi drum comun...

Magistrea vechii României, succedea de regimul burghezo-moşieresc într-o stare de înăpoiere, subjugată intereselor monopolurilor străine...

În obţinerea acestor succese, ţara noastră, ca şi celelalte ţări socialiste, se bucură de ajutorul fratresc al Uniunii Sovietice, de roadele colaborării multilaterale în cadrul marelui lagăr al ţărilor socialiste.

În această ordine de idei, merită o subliniere deosebită faptul în care au evoluat relaţiile economice între R. D. Germană şi R. P. Română.

Uzina dv. ocupă un loc de seamă în cadrul relaţiilor economice dintre ţările noastre. În anii care au trecut, muncitorii uzinei dv. ne-au livrat agregate de turbină, benzi de cauciuc, agregate de prelucrare particule de cauciuc...

CEI DIN '22: Noi am cunoscut războiul prin propria experienţă. (Din „JUNGE WELT”)

Un act provocator care contravine intereselor destinderii internaţionale

NEW YORK 10 (Agerpres). — Correspondenţele specializate: În după-amiaza zilei de 9 octombrie, a avut loc o şedinţă a Comitetului general al Adunării Generale a O.N.U. în cadrul căreia s-au discutat punctele suplimentare ale ordinii de zi a celui de-a 14-a sesiuni...

Comitetul general a recomandat în unanimitate includerea primelor două probleme pe ordinea de zi a sesiunii şi prezentarea lor spre examinare...

În legătură cu „chestiunea Tibetului” a avut loc o discuţie aprigă. Au luat cuvântul în primul rând reprezentanţii Malayei şi Irlandei, autorii acestei propuneri...

V. V. Kuzneţov, reprezentant al Uniunii Sovietice şi-a exprimat regretul în legătură cu faptul că O.N.U. va fi nevoită să se ocupe de chestiune cu caracter provocator...

Vizitele delegaţiei de partid şi guvernamentale a R. P. Romine în R. D. Germană

BERLIN. — Delegaţia de partid şi guvernamentale a R. P. Romine condusă de tovarăşul Alexandru Moghioroş, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R....

secretarul comitetului regional de partid Halle, Fost Gerhard, membru al C.C. al P.S.G.H.A. răspuns tovarăşului Alexandru Moghioroş.

În cursul vizitei-amiezii, delegaţia română a vizitat gospodăria agricolă colectivă „Wilhelm Pieck” din comuna Weissen-schirmbach. Primul secretar al comitetului regional de partid, Oehlmann, a rostit un cuvânt de bun venit...

Tovarăşul E. Müllenberg a arătat că vizita delegaţiei române constituie un schimb prietenos de experienţă.

Delegaţia a fost salutată de secretarul comitetului regional de partid Halle, Fost Gerhard, membru al C.C. al P.S.G.H.A. răspuns tovarăşului Alexandru Moghioroş.

pentru o dezbatere îndreptată împotriva aceluiaşi ţări. Dar, chiar şi vechii sofisti care considerau că succesul şi nu adevărul este scopul cercetărilor intelectuale...

Delegaţii Libertei şi Independenţei au arătat că ei nu împărtăşesc punctul de vedere al autorilor punctului propus pe ordinea de zi...

Cu toate acestea, Comitetul general, print-o majoritate mecanică, a luat hotărârea ilegală de a recomanda Adunării Generale includerea „chestiunii Tibetului”...

A stăruind în viziunea generală comportarea prezidentului Comitetului general — reprezentantul Peru, Beland, care l-a intruzat pe grosolan pe delegaţii U.R.S.S. şi României...

N. S. Hruşciov a sosit la Moscova

NOVOSIBIRSK 10 (Agerpres). — TASS transmite: La 10 octombrie N. S. Hruşciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S. şi preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. a părăsit oraşul Novosibirsk...

În oraş a avut loc un miting al oamenilor muncii. Cu acest prilej N. S. Hruşciov a rostit o cuvântare în care s-a oprit asupra problemelor situaţiei interne şi internaţionale a Uniunii Sovietice.

La 10 octombrie s-a făcut la Moscova din călătoria în R. P. Chineză şi prin oraşele O. R. N. S. Hruşciov şi Siberiei, N. S. Hruşciov.

raii de câteva ori. Chiar dacă ar izbucni un război majoritatea lor nu vrea să pună mâna pe arme. „Am cunoscut prea multe. Discuţionez cu ei se simte suspiciunea de noua armă arată ar putea fi utilizată într-o manieră război de agresiune.”

Cea de-a treia rachetă cosmică sovietică a atins punctul cel mai îndepărtat de Pământ

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite: La 10 octombrie cea de-a treia rachetă cosmică sovietică a atins punctul cel mai îndepărtat de Pământ. PLASAREA STRICTĂ A STAŢIEI AUTOMATE INTERPLANETARE DE ORBITA STABILITĂ CU AJUTORUL RACHETEI COSMICE CU MAI MULTE TREPTE A ASIGURAT TRECEREA A SIGURAT TRECEREA PE LINGA LUNA LA CEA MAI MICA DISTANŢĂ DE ACEST CORP CERESC.

La 10 octombrie ora 20 staţia automată interplanetară s-a aflat în constelaţia Opacubius s-tru-a punct avind coordonatele ecuatoriale: ascendenţa dreapta 16h 44' iar declinaţia 1 grad 23'.

La deplasarea ei ulterioară staţia automată interplanetară în-torcându-se spre Pământ dintr-o parte de nord a bolţii cereşti îşi va mări mereu declinaţia.

În urma propunerilor sovietice privind dezarmarea, actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U. acordă atenţia principală acestor probleme, vizată pentru omenire.

Comentariul zilei

lor poate fi astfel mai bună. Prin traducerea în viaţă a istoricelor propuneri sovietice, urse resurse umane şi materiale s-ar elibera. În prezent se înregistrează anual pentru cheltuieli militare aproximativ 100 miliarde dolari.

Referinţele la problemele internaţionale, fostul prim ministru britanic Winston Churchill a declarat într-o recentă cuvântare că: „Mai presus de orice problemă internă este problema de cea mai mare importanţă: ce va fi, pace sau război? Măreţul ţel al tuturor ţărilor este de a realiza o înţelegere cu privire la dezarmarea generală, care să cuprindă toate tipurile de arme...”

TORONTO. — După cum s-a anunţat, la 9 octombrie s-a deschis la Toronto cel de-al 7-lea Congres al Partidului Muncitoresc Progressist din Canada, Tim Buck, secretar general al Partidului Muncitoresc Progressist, a prezentat raportul politic principal.

NEW YORK. — După cum a anunţat Naţional „Worker” Comitetul din Statele Unite a hotărât să convoace la New York între 10 şi 13 decembrie cel de-al 17-lea Congres ordinar al partidului.

Cei din '22 au memorie bună

N-aveau decât 13 ani. Nişte copilăndri aflaţi pe băncile şcolii. Viaţa nu-i supusese încă la încercări. Într-o zi sau într-o zi toţi în faţa unui o biată fotografie. Au vrut să aibă o amintire comună.

Acum, în anul 1959, Johann Hell priveşte fotografia ceaastă. Se află şi el printre puştii care în 1925 au primit pentru câteva minute clasă lor de la gimnazial „Ludwig” din München spre a simbi fotografia lui? Se n-avea decât toţi în acelaşi an: 1922. Când împlinisera 17 ani tururile bubuiau în Europa. În loc să se plimbe pe alei umbrite, la braţ cu iubitele lor sau să vizeze probele marilor satisfacţii...

200.000 au murit. Au mai rămas însă în viaţă 320.000. Cei născuţi în '22 au devenit oameni în toată firea. Cei ce au scăpat cu viaţă din încercările de iad ale războiului au jurat să nu mai pună mâna pe armă. În 1945 credea sincer că jurământul lor va fi respectat. Dar iată-i în 1959 purtând în buzunarul lor o carte postată după aceea cu zăduşitoarea frază: „Începeţi paragrafulul 1 al legii recrutării din 21 iulie 1956, de sineşişi supuşii serviciului militar obligatoriu...”

Pamflet

nscuţilor lor. N-au uitat mormintele comune ce-au împlinit Europa. N-au uitat iadul de la Stalingrad când auroa de cuceritori au trebuit să se schimbe cu postura de nevinovaţi a naufragiaţilor fără salvare. S-au întors acasă cu trupurile schilodite şi cu sufletele pline de dorinţa de a îngropa pe totuieana trecutul. La Bonn sint unii ce vor însă reînvia. Cei din '22 sint însă un aluat pe care generalii noului Wehrmacht nu mai pot să-l modeleze după oţelul lor. Am citit că într-un oraş de lângă Köln chiar un din membrii guvernului lui Adenauer a scos-o să ste necesar să stea de vorbă cu cei chemaţi în încorporare. Într-o sală prăvălită pentru 200 de oameni s-au înghesuit

peste 500. Herr ministru intră solemn. Ar fi vrut să urla un „hei Hitler” ca pe vremuri. Dar Bonn nu-a ajuns încă decât la „Deutschland, Deutschland über alles”. Ministrul îşi drege vocea şi scoate un strigăt: „Nu contează, alinaţarea!”

„I se replica că o cascadă de risete. Cineva îi strigă: „Dumnezeu, Herr Feldwebel!” Ministrul ministru încearcă să justifice politica lui Adenauer. Întrebări îl intrerup mereu. Cea mai persistentă este cea privind remilitarizarea Germaniei occidentale. Ministrul vrea să potolească asistenţa promiţând indemnizaţii neobisnuit de mari pentru cei chemaţi în Wehrmacht. Unii poate sint someri, alţii poate lucrăză pentru salarii de miserie. Dar nimeni nu-i dispus să-i vîndă cuştia năimă.